

ДЕРЖАВНО-АДМІНІСТРАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

© Сабадош Г.О., Усенко О.В., 2015

Розвиток національної економіки неможливий без формування сучасної результативної системи державного управління. Певним проривом в області реформування системи державного управління можна вважати адаптацію ефективних управлінських бізнес-технологій в державне управління. Впровадження в практику принципів Public Management и New Public Management сприяло підвищенню якості державної послуги в розвинутих країнах.

Стало очевидним, що без системи державного управління, яка переслідує національні інтереси, якість життя індивіда і суспільства в цілому в Україні ніколи не буде відповідати стандартам розвинутих країн. Вихід з кризової ситуації можливий за рахунок проведення адміністративної реформи. Але реформа, яку реалізують корумповані бюрократи, приречена на провал. Аналіз еволюції та сучасних світових тенденцій реформування державного управління дозволяє розглядати адміністративно - державного менеджмент як інструмент реалізації адміністративної реформи.

Ендогенні та екзогенні фактори впливу на процес реалізації адміністративної реформи в Україні сьогодні суттєво різняться з факторами впливу в інших країнах. Доведено необхідність впровадження в систему управління державною службою фахівців та сучасних інструментів з бізнесу. Зокрема реалізацію концепції «Електронної демократії» як одного з засобів боротьби з корупцією і підвищення якості державної послуги. Здійснимо моніторинг стану реалізації концепції державного менеджменту в Україні.

Відтак сьогодні аспект взаємодії держави і громадянського суспільства в державному управлінні є дуже важливим на відміну від традиційного бачення державного управління як організуючого і регулюючого впливу держави на суспільну життєдіяльність людей з метою її упорядкування, зберігання або перетворення, що спирається на її владну силу”

Еволюція менеджменту у державному секторі привела до появи таких нових понять, як “належне врядування” (*good governance*), “глобальне врядування” (*global governance*), “зайняте врядування” (*engaged governance*) тощо. [1]

Оскільки, Україна є молодою державою, то вона знаходиться на етапі свого становлення та росту. Хоч і останній рік не можна вважати звичайним пересічним роком становлення, але потрібно прийняти важкі реалії і врахувати їх при подальшому розробленні стратегій розвитку нашої держави.

Уряд дбає про якісний склад державних службовців, а саме Національна Рада Реформ, звернувшись до Фонду «Відродження» з проханням розширити фінансування низки ініціатив щодо реформування країн: від створення дорадчих груп та підтримки діяльності Національної Ради до сприяння реформування системи державної служби.

Нещодавно в рамках цієї співпраці відбулось залучення всесвітньвідомих агентств з підбору персоналу до пошуку найкращих кадрів для системи державного управління. Йдеться насамперед про склад нового Уряду, про можливих міністрів, заступників міністрів, керівників департаментів.

Залучення міжнародних агенств для відбору кандидатів на керівні посади є важливим кроком вперед від традиційного кланово-сімейного призначення „своїх“ до демократичної практики організації влади. Серед обраних кандидатів до державної служби було залучено 3 іноземця, що викликало великий резонанс у суспільства. Адже, залучивши іноземних спеціалістів, держава вже в котре обійшла закон, як приклад, викликає незадоволення їхнє знання державної мови, яке обов’язкове кожному державному службовцю. Зарубіжний досвід свідчить, що залучення іноземців є ефективним, але для початку на посаду консультантів та радників, а не доручати зразу ж посаду міністра і доступ до державної таємниці.

Індекс сприйняття корупції (англ. Corruption Perceptions Index, CPI) — щорічний рейтинг країн світу, що укладається організацією Transparency International з 1995 року. Країни у рейтингу впорядковані за показником рівня корупції, який базується на оцінках підприємців та аналітиків за десятибальною шкалою.

Згідно даного індексу Україна посідає в світі в 2010 році -134 місце, в 2012 -144 місце [2]. Даний

індекс показує, що діяльність державних органів управління є не ефективною.

Сьогодні задля подолання корупції і сприянню впровадження реформ державні підприємства залучають до співпраці провідні консалтингові та аудиторські компанії. Наприклад, Міністерство аграрної політики і продовольства звернулось за допомогою до провідних світових аудиторських компаній для перевірки їх фінансової результативності. Їхня основна мета – зменшити корупційні ризики та підвищити ефективність, прибутковість через забезпечення прозорості їх діяльності. Одним з перших пілотних проектів міжнародного співробітництва стала перевірка одного з найбільших підприємств галузі ДП «Укрспирт», яке об'єднує 41 підприємство.

Мова про такі аудиторські компанії як: PricewaterhouseCoopers, Deloitte, Ernst & Young, KPMG. Не дивлячись на певні проблеми в державному секторі в Україні також здійснені певні кроки щодо запровадження системи державних закупівель через інтернет. Зокрема були внесені зміни до Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо впровадження процедури електронного реверсивного аукціону», яка передбачає проведення відкритих торгів у формі аукціону за методом зниження цін договору (лота), проведення якої забезпечується оператором електронного майданчика на сайті в мережі Інтернет в режимі «он-лайн», з використанням електронного цифрового підпису. Зараз Уряд продовжує роботу в цьому напрямку, але відбувається шалений спротив, бо зникає можливість нецільового використання державних коштів.

Використання ІТ технологій у проведенні державних закупівель забезпечують контроль населення та громадянських організацій над діями уряду. У світовому рейтингу країн по рівню розвитку електронного уряду на підставі розрахунку індексу розвитку електронного уряду (The E-Government Development Index, EGDІ) Україна займала у 2012 році 68 місце, це втрата позицій, тому, що у 2002 році – 45 місце, у 2004 – 48 місце, у 2006 році – 41 місце, у 2009 році – 54. Досвід інших країн, які досягли певних успіхів в розвитку інформаційного суспільства доводить, що інформаційна сфера потребує уваги та участі вищого керівництва держави, створення відповідних органів координації та управління інформаційною сферою.

Аналіз сучасних тенденцій реформування управлінської моделі в Україні свідчить про те, що вона рухається до моделі нового державного менеджменту. Світовий досвід свідчить про складний шлях реформування державних адміністративних систем. В класичній економічній літературі існують різні моделі адміністрування. Так, Дж. Лоулін визначає наступні моделі адміністративного менеджменту: англосаксонську, німецьку, французьку, скандинавську. Кожна країна нагромаджувала власний досвід у сфері адміністративних реформ. Цей досвід має істотні особливості, обумовлені політичними, історичними, правовими і культурними особливостями конкретної держави [3].

Реформи у провідних зарубіжних країнах спрямовані на створення компактної, гнучкої і ефективної системи державного управління. Для макроекономіки ефективність відіграє винятково важливу роль. У ринкових умовах держава стає «рівнозначним суб'єктом господарювання та важливою складовою у національному виробництві країни» [4].

1. Пасічник М.В. *Механізми впровадження нового публічного менеджменту: досвід США.* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: academy.gov.ua/ej/ej9/doc_pdf/Pasichnyk_MV.pdf.

2. *Звіт про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції у 2012 році* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/minjust.gov.ua/file/25706](http://minjust.gov.ua/file/25706).

3. Новіков Б.В., Сініок Г.Ф., Круш П.В. *Основи адміністративного менеджменту: Навч. посіб.* — К.: Центр навч. літ., 2004.

4. Новіков Б.В., Сініок Г.Ф., Круш П.В. *Основи адміністративного менеджменту: Навч. посіб.* — К.: Центр навч. літ., 2004.